

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instrumentvm Pacis Cæsaro-Svecicvm

circa 1740

Iohannes Adler Salvius, Sacræ Regiæ Maiestatis Sueciæ Consiliarius
intimus, Cancellarius Aulicus, Hæreditarius in Adlersburg, Alatriney,
Offwerby, Tulingen &c. dictæ Maiestatis ad Tractatus Pacis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51741](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51741)

Anno MDCL. pace conclusa, ad *Reginae* Mandatum in *Pomeraniam* regressus, regionis illius negotia, quantum fieri potuit, in ordinem reduxit, & Anno MDCLL. in *Sueciam* reversus, *Reginae* negotia suscepit, & Anno MDCLIV. Marecalli supremi munus sibi delatum administrare coepit.

Anno MDCLV. iterum Legatus Extraordinarius in *Germaniam* missus, Praeses Regius Tribunalis *Wismariensis*, & Universitatis *Gryphiswaldensis* Cancellarius constitutus, muneribus hisce fideliter functus est.

Cum tandem diebus aliquot æger decubisset, viribus sensim deficientibus, postquam Serenissimo Regi ipsum visitanti, coniugi charissimæ, aliisque adstantibus ultimum vale dixisset, animam Deo deditam placide exhalavit die V. Dec. A. C. MDCLVII. Ætatis XLVII. *Wismariæ*.

XXVII. Iulii anno MDCLVIII. corpus in *Suecicæ* Regnum, multis magnatibus funus comitantibus, avectum est.

* Ex concione funebri M. *Ioach. Schmidii*, Pastoris prim. *Wismar.* confer *Freberi* Theatrum Virorum eruditione clar. p. 778.

Scriptit Diarium rerum memorabilium a die XXIV. Iunii Anni MDCXXXI. ad XXIX. eiusdem mensis & anni, MSS.

IOANNES ADLER SALVIUS, Sacræ Regiæ Maiestatis *Sueciæ* Consiliarius intimus, Cancellarius Aulicus, Hæreditarius in *Adlersburg*, *Alatriney*, *Offwerby*, *Tulingen* &c. dictæ Maiestatis ad Tractatus Pacis Universalis *Osnabrugæ* LEGATUS PLENIPOTENTIARIUS.

Non des *Königlich-Schwedischen* Gesandens *Iohann Adler Salvii* Leben, ist zwar in *ACTIS PACIS WESTPHALICÆ* Tom. I. in den Beslagen zur Vorrede p. II. seqq. und Tom. VI. am Ende des Vorberichts, einige Meldung geschehen; Es sind auch, seine Personalia der zu *Stockholm* von *D. Emporagrio* gehaltenen Leichen-Predigt, in *Schwedischer* Sprache beygedruckt; Am zuverlässigsten aber findet man solche in des berühmten *ANDRÉE ANTONII STIERNMANN'S* zu *Stockholm* Anno 1731. gedruckten *Bibliotheca Saio Gothica* Tomo II. p. 192. sqq. folgender massen beschrieben:

IOHANNES ADLER SALVIUS,

Liber Baro de Oerneholm, Dominus de Adlersburg, Harstfeldt, Wildenbruch & Tullinge, Regni Suecicæ Senator, Consiliarius Cancellariæ atque Legatus.

Habent *Acta Eruditorum Lipsiæ* editorum anno 1712. in 8vo p. 488. (*) vitam Illustrissimi Domini *Iohannis Adler Salvii*, Qualem descripsit olim Domini eius Secretarius, domesticus, & ab epistolis, uti ipse dicit, conscribendis. Num sincere ac vere scriptam dubitari potest. Saltem animi cum dolore ac impetu, ipso fatente auctore, cuius literæ initiales nominis H. I. M. sub calcem descriptionis. Qui idem, ad imitationem libelli famosi, nescio quæ non carpit tenetque, & apud Dominum & coniugem eius *Margaretham*; per sua adeo, in manes eorundem, ceu domesticus quondam, citra dubium iniustus & iniquus. Non nostri in præsentiarum est, vel de coniuge domini huius, adhuc tum, cum scriberet, vivente agere, vel scommata tam ingrati hospitis omnia refellere. Tantum candore solito & amore summi huius viri & de patria optime meriti, sine studio partium referemus præcipua momenta curriculi vitæ. Quæ ad ortum, vitam, res gestas, mortem. Atque natus est *Strengnesii* anno Orbis redempti MDXC. Pater fuit Syndicus civitatis *Petrus Ioannis*, mater *Anna Petri*: qua nascendi forte honesta fatis ac

c 2

lau.

(*) Conferatur *BUDDI Lex.* Tom. III. p. 177. & *IAC. CHRISTOPH. ISELIN* in *Lex. T. IV.* p. 104.

laudabili, naturam quidem habuit liberalem matrem, fortunam tamen immitem novercam. Quippe brevi post, utroque orbatus parente; nihilque possidens, quo cepta studia perficeret, non nisi acre ingenium, morum elegantiam, spem egregiam habuit, quam de se dederat omnibus, quæ motus eum adiuvet Strengnensium Episcopus Magister *Petrus Iona*. Anno ætatis vigesimo, vel Anno MDCX. Upsaliam se contulit, easdem ob causas, ibi dilectus a docentibus pariter ac discipulis; nec non Regio instructus stipendio. Quod cum lautius postea impetrasset ab ipsa Sacra Regia Maiestate, quo terras & Academiæ visitaret exoticas, anno MDCXII. in Augusto, Germaniam profectus est, & imprimis Rostochii per novem menses, eloquentiæ dedit operam sedulam, conversationis cum Magistro *Simonio*, Professore postea apud Upsalienses clarissimo, egregiam ferens usuram. Inde petens Helmstadium anno MDCXIII. ubi promovebatur Doctor Philosophiæ, promotore *Cornelio Martini*, & anno sequenti Marburgum, quo desiderio satisfaceret addiscendi Medicinam, & in specie Chymiam, egregie ibi proficiens sub informatione insignis illius Doctoris *Hartmanni*. Hinc porro Pragam Bohemiæ, Wienam Austriæ, alias nobiles urbes ac Universitates iustravit, ac ubique bonam sui reliquit memoriam: Cum in reditu anno MDCXVI. adiret Argentoratum, Augustam Windelicorum, Norimbergam, Lipsiam, Magdeburgum, Lubecam; ubi navem nactus Holmiam versus cursum dirigere cepit. At vero nobili actus stimulo, Suciæ diu nec potuit, nec voluit commorari; post aliquot septimanas rursus solvens & super mare petens Hamburgum, Westphaliam deinde vidit, Coloniæ ad Rhenum, Lugdunum Hollandiæ, aliasque insigniores urbes & Academiæ. Tandem ex Belgio Fœderato, Galliam, Italiam, obvias quasque regiones, aulas, urbes; cuius quoque itineris, quam feliciter suoque cum emolumento institisset, certissimo esse potest documento, quod ob summam in Iuridicis notitiam, Doctor crearetur utriusque Iuris in regia Gallorum Valentina.

Anno MDCXIX. cum per quinquennium regius fuisset alumnus, de reditu cogitare cepit, nec non de serviendo patriæ, eruditione ac experientia, cui novum dedit additamentum, ceu maturior annis & studiis, accuratius in transitu, Germaniæ observando populos, status, aulas, exercitia. Quam ob rem aliter esse nequivit, quin virtutem tam egregii adolescentis remuneraret clementia, & ab eo tempore gradus honoris scandere cepit, celeri admodum cursu, summa certe cum voluptate Sacræ Regiæ Majestatis, emolumento patriæ, nationis Suciæ honore, honorum omnium voto, supra quod ascendi non potest. Quippe reduci, ac coniugem inæcto, Dominam *Margaretham Hartmanniam*, virtutibus æque ac bonis divitem, mox aditus patuit gratiosus ad Clementissimum Regem, cum quo sæpe Magnatum plurimum in præsentia, sermones sociavit, clementissime data ei promissio promotionis; item negotium commissum novam fundendi urbem, vel per plateas accurate distribuendi Gothoburgum. Cuius exantlati laboris, adversa licet sub valetudine, adeo ut approbarit Rex clementissimus, laudet merito posteritas, præmium fuit, ut Adessor constitueretur supremi Dicasterii, quod Holmiæ est, Suciæ. Non diu heic fuit vir tantis aptus destinatusque rebus; sed probe despiciens Rex sagacissimus, quid penes eum latitaret, primum anno MDCXXII. in Aprili, cum secretiori commissione eum misit ad Electorem Saxonicum, quo sub itinere, non nullas legiones peditum æque ac equestrium, una cum chiliarchis, mercede conduxit, propriis imprimis sumptibus. Dein anno MDCXXIV. nobilitavit, cognomine Adler, Secretarium fecit status, & anno sequenti, una ire iussit tecum in Livoniam, quo in Cancellaria serviret. Tempore mox autumnali remissum, quo statum Regis referret, Senatui nonnulla Regis nomine communicaret; cum Rege ageret Daniæ, Electoribus nonnullis & urbibus imperialibus Germaniæ de rebus regno utilissimis pariter ac necessariis. Quæ omnia feliciter & ad Regis sui beneplacitum. Adeo ut se quoque comitari iuberet Rex, cum Borussia proficere anno MDCXXVII. adversus Polonos belligeratum, ubi egregium eius factum, ut si penitus tollere nequiret bellum, saltem per sexennii armistitium, sedaret. Licet male ea propter ab ipsis Polonis habitus; quippe contra iura gentium, per

per insidias, sub itinere, una cum Purpurato, quem secum habuit, captus, spoliatus, denudatus, plagis affectus, ac carcere per aliquot septimanas detentus.

Est satis clarus annus trigesimus præterlapsi seculi, Protestantium causa, quemadmodum idem, eorundem causa, seculi fuit antecedentis, cum Augustanam Confessionem offerrent Cæsari. Scilicet emerfit tum bellum religiosum vel tringinta annorum, quo Augustanæ Confessioni addictos, laborantes tum & periclitantes, sublevantum ibat in Iunio, insignis Heros & incomparabilis Rex Gustavus Adolphus: noster desiderabatur rerum Germanicarum peritissimus. Ergo secum eum assumpsit Militiæ Generalis Commissarii nomine: anno MDCXXX. Consiliarium ordinavit aulicum Secretiorem; in Septembri eodem anno primum Agentem fecit Hamburgi, qui ibi resideret, Confœderatorum foveret amicitiam, de pecuniis prospiceret acquireretque eas, si deficerent, exercitiibus, verbo, in omnibus observaret, quæ ad Regis Regniq; emolumentum ac securitatem. Qua sparta, quanti quæso periculi, difficultatis, molestiæ, laboris, quamque exquisitam postulavit dexteritatem, acrimoniam, sedulitatem, magnitudinem. Sane non multo post, in luctuosa pugna Lytzensi, Regis contigit mors, Sociorum alii e fœdere desciscere cœpere, alii de se & rebus suis desperare, induciæ Poloniæ septem annorum expirarunt, alia accessere mala: noster ante omnia, Deo fortunante, vicit intrepido labore, constantia, in patriam fide. Quam adeo magni, ita fecere gloriosissimi beatissimique Regis ad exemplum regni Tutores & regimen, ut domum revocarent anno MDCXXXIV. Cancellarium aulæ constituerent, brevi post Sancti senatorii officium ei conferrent. Immo, cum post biennium in patriam rediret regni Cancellarius Comes Axelius Oxenstierna, in Germaniam rursus ablegaret, pacis universalis, si fieri posset, conciliandæ ergo; mandatis duntaxat additis, ut Pomeraniæ primum Cancellarium adiret, cum eo colloqueretur, & in rebus particularibus, quæ ad hoc negotium, erudiri sese sineret. Ceterum vix ac ne vix quidem spem publicæ tranquillitatis tunc temporis adesse satis prospexit prudentissimus Cancellarius, unde iussit tantisper morari Hamburgi, omnia observaret, donec ferret occasio aliquid tentandi aggrediendique. Cujus dicto audiens factus, ibi permansit ad annum MDCXXXVIII, clarum inde ei, quod augustissima Suecorum Regina, Christina, tum Legatum eum ordinaret, bono omnino omine. Etenim multifariam non tantum amicitiam contraxit, plurimis cum regibus, electoribus, rebuspublicis, sed etiam præliminaria aggredi cœpit pacis universalis Germanicæ. Quibus totum infusum quinquennium, multis licet sub difficultatibus, variorum variis sub coniecturis vel desperantium felici de exitu, vel mala omnia augurantium. Donec anno MDCXLIII. Osnabrugum adire iuberet gratiosissima Regina, una cum alio Plenipotentiario, pacificationi universali Germanicæ, tam diu opratissimæ, supremam imposuit manum, maxime notabili hac provincia egregie adeo hoc illo defungente, ut lætetur Germania de publica restituta tranquillitate, ovent afflicti Evangelico-Protestantes, honore & opibus ditescat patria, admirentur singuli præsentis, Viri omnes ingenio, prudentia, omnimoda scientia maxime conspicui, Salvium nostrum, eumque semper patriæ, sibi optent salvum. Quæ res cum tanti esset momenti, vix dum ingressum iter ab illo loco, Senatorem quoque regni declaravit Regina, & ut brevi ei appareret, iussit. Cunctantem tamen Hamburgi quousque executioni inita daretur pax, quo tempore nonnulla cum ordinibus Saxonicæ inferioris conclusit.

Effluxerant quatuordecim anni a quo Sueciæ fuisset, ergo publica lætitia personante toto regno, non aliter, quam omnium congratulantium excipi potuit vocibus anno MDCL. Holmiam reversus. Certe ipsa Regina Liberum Baronem ipsum declaravit, et opimis prædiis, nomine baronatus, in ducatu Bremensi adauxit. In eo tamen forsitan maiorem animi sui ostendens favorem, quod toties tamque probum Salvium suum, rursus aliam ad ineundam pacem anno MDCLI. Lubecam mitteret; sed quod notandum, ceu caput legationis. Mox adfuit noster, opera adhiberi cœpit operi; sed quod effectus voto non responderet, in causa ipsi fuere Poloni, non satis tum ad id instructi. Prolonganda igitur fuit transactio illa, inque sequentem annum MDCLII; quo nomine Hamburgum ivit; post Holmiam, per Dei gratiam omnia absoluturus. Sed finis adfuit vitæ, & cum die VI. Augusti, fe-

bris eum aggredere ardens, die XXIV. eiusdem ante meridiem, e vivis excessit, Deo commendans animam, res gestas orbi, merita patriæ, virtutes ac fidem, omnibus in universum ac singulis imitandas. Dignus de cetero, cui ob raras ingenii dotes, ac maximam pro patriam sollicitudinem, parcant omnes inimici, admirentur, suspiciant, celebrent omnes boni. Cuius in pace requiescant ossa!

Homo conditus est in templo apud Holmenses primario (cuius altare quondam pretiosa & insigni ornavit tabula) (*) ubi elegans satis ac magnificentum aspicitur epitaphium, cui hæc inscripta sunt.

Honori ac Æternitati

ILLUSTRIS ET EMINENTISSIMI DOMINI,
DOMINI JOHANNIS ADLER SALVII,

Lib. Baronis in Ornholm, Domini in Adlersburg, Harzefeldt,
Wildenbruch & Tullinge, &c.

Qui

Celestis ingenii favore ac indulgentia, ope absolutæ eruditionis, maximarumque virtutum adminiculo, a modicis initiis, ad Senatoriæ Regni dignitatis fastigium, raro & vix imitabili exemplo, extolli meruit: postquam amplissima, Iudicii supremi Assessoris, Secretarii status, ad exercitus per Poloniam Germaniamque, Serenissimum Regem Daniæ, itemque varios Imperii Romani Electores, Principes & Status Legati, Cancellarii Aulæ, Secretioris inclitique Collegii Cancellariæ Consiliarii, ad transactionem Pacis Universalis in Germania, nec non perpetuæ Regni Sveciæ cum Polonis Plenipotentiarii, munia, fide, dexteritate, successu ac eventu inæstimabili gessisset, ingentibusque in patriam eique fœderatos meritis ad admirationem usque inclaruisset; Hoc monumentum marmoreum erigi curavit superstes mestissima & triginta annorum chara coniux & hæres.

D. MARGARETA SALVIA.

Pie placideque obiit Holmiæ Anno 1652. die 24. Augusti, postquam sexaginta tres impletos ferme annos cultui veri numinis, triginta autem servitio supremi Magistratus, gloriæ sui seculi & sequentium venerationi consecravisset.

Concioni, qua manibus Salvii, Doctor *Ericus Emporagrius*, S. S. Theologiæ Doctor & Templi apud Holmenses cathedralis Pastor, parentavit, subiunctum reperitur sequentis tenoris.

DELIBATAM TIBI FATO TOT DECORUM SENATORIORUM
HOC TEMPORE FELICITATEM TUAM DEPLORA
ALMA PATRIA,

Luge pios manes optimatum tuorum. Prosequere tristi suspirio eorum funera.
Dole vicem. Dole iacturam tantam.

Et infimul

TUO IPSIUS FATO NON MELIORI INGEMISCE.

Ecce una obdormivit, ecce exspiravit, ecce desit humanis hisce rebus iam porro interesse, Numinis arcano voluntatis.

ILLUSTRIS ILLE ET EMINENTISSIMUS DOMINUS,
DOMINUS IOHANNES ADLER SALVIUS,

L. Baro in Orneholm, D. in Adlersburgh, Harzefeldt, Wildenbruch & Tullingen.

RARÆ felicitatis homo propemodum incomparabilis,

Dignus, cuius memoria æternitatem duratura celebretur.

Dignus, cuius nomen in omnem posteritatem transmittatur,

Equidem, virtutis adeo divinæ genuinum quoddam exemplum.

Vide

(*) Huius parem in Europa vix invenire licet. Ex auro enim argento & ebena confecta historiam nativitate, passionis ac resurrectionis Salvatoris, præter multa alia sacram historiam illustrantia sinit, æstimate turque thalerorum 80000. cupreorum. Vide *Grundels Disp. de Stockholmia p. m. 24.*

Vide Qui

Exiguus ab initiis, ad TANTUM fastigium provectus erat,
Natus humili ordine curiali, ad Senatoriam usque regni dignitatem exaltatus,
Imo, ad Secretiorem comitivam Consistorianam ad latus AUGUSTÆ tantæ

Principis,
Interea porro ad Nobilitatem insignem, ad Baronatum, & ad plenam undiquaque
Legati Regii potestatem.

Ecqua minori numinis indulgentia, quam qua evectus olim in Ægypto Iosephus
erat?

Ecqua minori vi ingenii & consiliorum eius?

Ecqua minori prudentia rerum gerendarum, quam ullius unquam fuit decorum
Græcorum?

Ecqua minori gloria literarum?

Ecqua minori constantia, & in Patriam pietate, & circa iussiones Regias fide, quam
fidei illius antiquæ ullus Romanorum?

Ecqua denique minori ad omnia fortuna usus & prosperitate!

Vide Qui

Nostratibus adversus Cæsarianas partes, euge adversus antiquum illud anti-
quæ felicitatis imperium Romanum, toto illo tum belli tum pactiois tempore *in-
signe momentum* fecit: æmulatus quasi armorum felicitatem industria cotequali:
nusquam non auspicato, nusquam non bene versatus nobis.

Novit universa Europa hoc laudis eius: Novit imprimis testaturque eò bea-
tior alma Patria: Germania facile attestatur: Protestatur adhuc Italia: Gallia omnes-
que nationes Patriæ sociæ contestantur: Nec ullus denique populus, ullavè fermè
gens non idem internovit, ad quam pervenit rumor istius tum belli tum fœderis
tam famosi.

ILLUM TALEM

Descendentem apud se in consilia sua formidabant simulatque venerabantur
ipsi hostes: Socii amplexabantur: Fœderati mediatores Pacis longe suspiciebant:
intuebatur interea orbis suspensus de eventu: Christianus orbis ut patrocinantem,
reliquus ut oppositum, Germania ut medentem, patria ut VIRUM providum &
constantem: Sola at nunc Patria desiderat (eheu tam subito!) discedentem.

Verum, quid indignabimur eum promeritorum in nos suorum hoc nunc affluen-
tiori apud superos remuneratione frui?

Quin imò

Vivat illic posthac vitam nunquam intermoricuram, vivat vitam in sempiter-
nam mansuram immortalitatem.

Id unice comprecemur, id unice voveamus, ita illi unanimiter grati paren-
temus.

Scripta Salvii.

1. Carmen gratulatorium novi anni ad Carolum Christophori. Holmiæ anno
1611. in 4to.

2. Oratio de eloquentia, eiusque dignitate & præstantia. Rostochii Ao. 1613.
in 4to. per Ioachinum Pedanum.

3. Oratio de eloquentia. in collegio Oratorio clarissimi, Magistri Iohannis Si-
monii, Eloquentiæ in celebri ad Varnum Academia Professoris, publice conscripta
& pronunciata a Iohanne Salvio, Sueco. Rhodopoli calculis Ioachimi Pedani
Ao. 1613. in 4to.

4. Sciagraphia universi iuris feudalis, breviter & perspicue delineata, nec
non in regia Gallorum Valentina, pro consequendis de utroque iure respondendi
privilegiis, per triduum horis ante & pomeridianis solemniter ad discutiendum
pro-

proposita. Quibus adiunctæ sunt academicæ trium legum expositiones (*) ibidemque similiter propugnatae. Lutetiæ Parisiorum, ex officina Plantiniana apud Hadrianum Perier, via Iacobæa. Ao. 1620. in 4to.

5. Caussa, ob quas Serenissimus ac Potentissimus Princeps ac Dominus, Dominus Gustavus Adolphus, Suecorum, Gothorum & Wandalorum Rex, Magnus Princeps Finlandiæ, Dux Esthoniæ & Careliæ, nec non Ingridiæ Dominus, tandem coactus est cum exercitu in Germaniam movere. edita anno 1630. in 4to. pagg. 12.

6. Oratio ad Electorem Saxoniam, in legatione sua habita.

7. Epistola ad amicum de tractatibus Pacis, data Hamburgi die 28 Martii a. 1642. cui subiungitur postscriptum de dato 3 Aprilis eiusdem anni.

8. Responsum ad literas Regis Danorum Christierni quarti, ex Hamburgo die 11 Augusti a. 1642.

9. Aliud ad literas posteriores eiusdem regis, ex Hamburgo d. 30. Augusti a. 1642.

NB. *Edita sunt hæc coniunctim cum aliis eiusdem argumenti. Parisiis anno 1642. in folio.*

10. Auctor esse creditur Libelli, cui titulus: Epitome rerum Germanicarum. vide Placcium de Pseudonymis.

Ex H. Petri Med. & Philos. Doct. Anatom. & Chirurg. Prof. P. Nosologia Harmonica, dogmatica & hermetica, Marpurgi anno 1616. edita, apparet Salviuum respondendo defendisse disputationem primam, in cuius frontispitio nomen suum appositum voluit.

(*) 1. tentamen seu expositio Scholastica lib. 5 C. de contrah. empt. 20. Novembr. 1619. in palatio IC. minori pronuntiata. 2. Punctum rigorosum seu enodatio legum ex utroque Iure Casareo & Pontificio depromptarum intra 24. horas concepta & 5. Decemb. in magno IC. palatio publice memoriterque pronuntiata.

ALEXANDER ERSKEIN, Sacræ Regiæ Maiestatis Sueciæ à Consiliis Secretioribus Aulicis & Bellicis, nec non Dicasterii Provincialis in Citeriori Pomerania Præses, Hæreditarius in Lüdershagen & Vorland, pro tempore Militiæ Sueciæ ad Tractatus Pacis Universalis
PLENIPOTENTIARIUS.

Der Lebens-Lauff Alexandri Freyherrn von Erskain, Königl. Schwedischen Kriegs- und Staats-Præsidentens, Erbherren auf Erskain-Schwinge, Schldisch, Hohenbarnekaw und Kollfshagen, des Herzogthums Bremen Erb-Cämmerers, welcher zu Samoszi in Pohlen, am 24ten Jul. 1656. verstorben, und den 6ten Maii Ao. 1658. in sein Erb-Be-gräbnus, in der Haupt-Kirche St. Petri zu Bremen, beygesetzt wurde, ist der daselbst gedruckten Gedächtnus-Predigt, folgender massen beygefügt. Und ist auch das vornehmste davon in Tomo I. ACTORUM EXECUTIONIS, in den Beylagen zur Vorrede pag. 51. in der beygefügten Note, angeführt worden:

Herr Alexander, Freyherr von Erskain, auff Kollfshagen, Hohenbarnekaw, Schldisch und Erkeinschwinge Erbgeessen, ist aus Christlichmischen Göttseligen, und Uralten Adelschicht Geschlechte und Herren-Stande ehelich erzeuget, und ums Jahr 1598. den 31. Octobris frühe um fünf Uhr in diese Welt geboren worden, zu Greiffswalde in Pommern.

Sein Vater ist gewesen der HochEdelgebohrner und Bester Herr Walterus Erskain auff Tillierblet Erbgeessen.

Seine Mutter, die HochEdelgebohrne Tugendfame Frau Anna Forast des wollgebohrnen Herrn Iohannis Forasten eheliche Tochter.

Der Großvater Väterliche Linie der HochEdelgebohrne Gestrenger und Bester Herr Walterus Erskain, auff Tillierblet, Bogheyd und Ledbaki.

Die